

PRAKSISOVERSIGT · KLAGENÆVNET FOR DOMÆNENAVNE

Praksisoversigt over klageberettigelse, retlig interesse og proces ved domænenævnet

Klageberettigelse efter domæneloven § 28, stk. 3 – formandens prøvelse af retlig interesse ved Klagenævnet for Domænenavne og den parallelle domstolsprøvelse

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 8 afgørelser · 2020–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Klagenævnet for Domænenavne behandler tvister om .dk-domænenavne og klager over administrators beslutninger, men kun for parter, der opfylder domælovens krav om retlig interesse. Denne praksisoversigt kortlægger de processuelle rammer for at klage til nævnet: hvem der er klageberettiget efter [domæneloven § 28, stk. 3](#), hvordan nævnets formand prøver spørgsmålet om retlig interesse, klagegebyr og sagsgang, samt nævnets karakter som lovreguleret, uafhængigt tvistløsningsorgan, der behandler sager efter forvaltningslovens og offentlighedslovens principper. Da nævnets egne formandsafgørelser anvender den almindelige forvaltnings- og procesretlige målestok for retlig interesse, inddrages den parallelle domstolsprøvelse fra Højesteret og landsretterne, hvor afgrænsningen af retlig interesse og søgsmålskompetence er prøvet.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Klagenævnet for Domænenavne behandler kun klager fra den, der har en retlig interesse i sagens udfald, og det er nævnets formand, der afgør dette spørgsmål, jf. domæneloven § 28, stk. 3.
- 02** Klagenævnet for Domænenavne kræver, at en tredjepart har en individuel og væsentlig interesse i sagen, før vedkommende kan indbringe en tvist om en andens domænenavn.
- 03** Klagenævnet for Domænenavne afviser klager, der reelt har karakter af actio popularis – hvor klageren ikke selv er konkret og individuelt berørt af registreringen, men kun har en almen, ideel eller konkurrencemæssig interesse.
- 04** Klagenævnet for Domænenavne accepterer to klagespor: registranternes klager over administrators beslutninger (§ 28, stk. 2) og tredjeparters tvister om bedre ret eller regelovertrædelse (§ 28, stk. 1).
- 05** Administrators beslutninger over for registranterne er privatretlige dispositioner og ikke forvaltningsafgørelser, jf. § 14, stk. 2 – men klagenævnets egen sagsbehandling sker i overensstemmelse med forvaltningsloven og offentlighedsloven, jf. § 26.
- 06** Klagenævnet for Domænenavne kræver klagegebyr betalt for at realitetsbehandle en sag, og klager, der får medhold, har krav på at få gebyret tilbagebetalt, jf. § 29.

07 Der skal foreligge en aktuel og konkret tvist om et bestemt domænenavn; abstrakt eller hypotetisk formulerede påstande kan ikke prøves.

08 Domstolene afviser konsekvent søgsmål uden konkret, individuel og aktuel retlig interesse, og denne doktrin sætter rammen for formandens prøvelse af klageberettigelse ved nævnet.

Klagenævnet for Domænenavne som lovreguleret, uafhængigt tvistløsningsorgan

§ 1

Klagenævnet for Domænenavne er nedsat af erhvervsministeren (oprindeligt erhvervs- og vækstministeren) i medfør af [domæneloven § 26](#) og behandler dels tvister mellem registranter og tredjeparter om .dk-domænenavne, dels klager over administrators og registratorers beslutninger. Retsgrundlaget udspringer af **Betænkning nr. 1450/2004 om administration af domænenavne i Danmark**, der anbefalede, at der blev oprettet et selvstændigt klageorgan, som kunne prøve administrators beslutninger og afgøre konflikter om registrering og brug af domænenavne. Anbefalingen blev første gang udmøntet i 2005-domæneloven og videreført med den gældende domænelov (lov om internetdomæner) fra 2014.

Nævnet er ikke en almindelig forvaltningsmyndighed, men et lovbaseret tvistløsningsorgan. Forarbejderne til § 26 fastslår dog samtidig både nævnets uafhængighed og dets forvaltningsretlige sagsbehandlingsramme:

Det fastslås eksplicit i stk. 2, at klagenævnet er uafhængigt af såvel erhvervs- og vækstministeren som af administrator. Klagenævnets virke skal ske i overensstemmelse med forvaltningsloven, lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven) mv.

Der gælder dermed en dobbelthed, som er central for hele området. De underliggende beslutninger, administrator (DIFO/Punktum dk) træffer over for registranterne, er privatretlige dispositioner og ikke afgørelser i forvaltningsretlig forstand, jf. [§ 14, stk. 2](#). Selve klagenævnets behandling af sagerne sker derimod efter [forvaltningsloven](#) og [offentlighedsloven](#) med deres principper om partshøring, kontradiktion, begrundelse og aktindsigt.

Klagenævnet for Domænenavne fastsætter selv sin vedtægt, jf. [§ 29](#) – en nyskabelse i 2014-loven, hvor kompetencen tidligere lå hos administrator, og som ifølge de almindelige bemærkninger skulle styrke "uafhængigheden af klagenævnet, kontinuiteten i klagenævnets virke og retstilstanden hen over et administratorskifte". Nævnet finansieres af administrator og medfører ikke udgifter for det offentlige. § 28 har stået uændret siden 2014; loven er ikke siden konsolideret, og der er ingen vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte ændringer af de processuelle regler.

LOV

[Domæneloven § 14, stk. 2](#)

[Domæneloven § 26](#)

[Domæneloven § 29](#)

To klagespor: tvister mellem parter og klager over administrators beslutninger

§ 2

[Domæneloven § 28](#) åbner to forskellige spor for sager ved nævnet, og sontringen har betydning for både hvem der kan klage, og hvad der kan prøves.

Tvistsporet – § 28, stk. 1. Efter [§ 28, stk. 1](#) kan nævnet behandle tvister mellem registranter og tredjeparter om registrering og anvendelse af domænenavne. Det omfatter typisk konflikter, hvor en tredjepart mener at have bedre ret til et registreret domænenavn end registranten, eller hvor en part mener, at den anden krænker brugen af et navn, firmanavn eller lignende. Forarbejderne knytter klageadgangen direkte til kravet om kvalificeret interesse:

En tredjepart, der har en individuel og væsentlig interesse i sagen, vil også kunne indbringe en sag for klagenævnet med påstand om, at registranten overtræder konkrete regler på området.

Administratorsporet – § 28, stk. 2. Efter [§ 28, stk. 2](#) kan nævnet behandle klager over administrators og eventuelle registratorers beslutninger efter [§ 14, stk. 2](#). Her er klageren som udgangspunkt registranten, der er adressat for beslutningen. Forarbejderne understreger, at disse "beslutninger" netop ikke er forvaltningsafgørelser:

Bestemmelsen foreslås affattet således, at det præciseres, at der med anvendelsen af begrebet administrators afgørelse menes administrators beslutning. Hensigten er at gøre det klart, at der ikke er tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, men derimod en privatretlig disposition.

Denne praksisoversigt behandler de processuelle rammer for begge spor – klageberettigelse, retlig interesse, gebyr og sagsgang. De materielle tvistgrunde behandles andetsteds: god domænenavnsskik som generalklausul i [god domæneskik-oversigten](#), kollision med varemærker og forretningskendetegn i [kendetegnsoversigten](#), klager over administrators drifts- og inddragelsesbeslutninger i [inddragelsesoversigten](#), og selve sanktionsvalget og den efterfølgende domstolsprøvelse i [sanktionsoversigten](#).

LOV

[Domæneloven § 14, stk. 2](#)[Domæneloven § 28, stk. 1, 2](#)

Kernekriteriet: retlig interesse i sagens udfald – og formandens § 3 prøvelse

Den centrale adgangsbetingelse står i [§ 28, stk. 3](#). Forarbejderne formulerer den kort:

Det foreslås i stk. 3, at klager til Klagenævnet for domænenavne kan indgives af enhver, der har en retlig interesse i sagens udfald, og at det er klagenævnets formand, der afgør dette spørgsmål.

Bestemmelsen rummer to ting. For det første en materiel betingelse: klageren skal have **retlig interesse i sagens udfald**. For det andet en kompetenceregulering: det er **nævnets formand** (en dommer, jf. [§ 27](#)), der afgør, om betingelsen er opfyldt. Klagenævnet for Domænenavne kan derfor afvise en klage uden egentlig nævnssbehandling, hvis formanden finder, at klageren ikke har den fornødne retlige interesse.

Hvad der nærmere ligger i "retlig interesse", er ikke defineret i loven, men forarbejderne til [§ 28, stk. 1](#) præciserer tærsklen for tredjeparter til en **individuel og væsentlig interesse**. Dette er ikke et domænespecifikt påfund, men den klassiske forvaltnings- og procesretlige målestok for klageberettigelse. Den findes blandt andet i [det almindelige cirkulære om miljøbeskyttelsesloven](#), hvor kriteriet "individuel, væsentlig interesse i sagens udfald" beskrives således, at klageren "selv må være berørt ... i en grad, der overstiger et vist minimum", mens den, der

"ikke - eller ikke i nævneværdig grad - mærker noget", ikke kan klage. Tilsvarende fastslår [vejledningen om planloven](#), at det er klagemyndigheden, der afgør spørgsmålet om klageberettigelse, og at "retlig interesse kan have forskellig betydning afhængigt af, hvad der klages over".

At netop **formanden** afgør klageberettigelsen, er et gennemgående træk ved danske lovregulerede klagenævne; samme model kendes ordret fra forretningsordenerne for blandt andre Abortankenævnet og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, hvor "formanden afgør ... om klageren har tilstrækkelig retlig interesse i sagen". Klagenævnet for Domænenavne kræver med andre ord en kvalificeret, personlig interesse og afviser klager fra den, der ikke selv er berørt af registreringen.

LOV

Domæneloven § 27

Domæneloven § 28, stk. 1, 3

Hvad der er afgørende for udfaldet: konkret, individuel og aktuel berøring

Lovgrundlaget og forarbejderne fastlægger den målestok, formanden anvender, men selve indholdet af "retlig interesse" er først og fremmest udviklet i den almindelige domstolspraksis om søgsmålskompetence – og det er denne praksis, der også sætter rammen for prøvelsen ved Klagenævnet for Domænenavne. Domstolene afviser konsekvent sager, hvor klageren ikke er **konkret, individuelt og aktuelt** berørt.

Højesteret sammenfattede standarden i de to F-35-sager fra marts 2026. I [BS-24622/2025-HJR](#) blev fire humanitære organisationer afvist, idet retten fastslog:

[Højesteret fastslog] overordnet, at foreninger, der ikke er konkret og individuelt berørt eller tillagt klageret ved lov, kun kan have retlig interesse, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

I den parallelle [BS-24667/2025-HJR](#) lagde Højesteret "afgørende vægt på, at A ikke var adressat" for de anfægtede tilladelser og heller ikke "af anden grund var konkret og individuelt berørt". Østre Landsret havde i [BS-31133/2024-OLR](#) uddybet, at dansk ret ikke anerkender *actio popularis*, og at en for indirekte sammenhæng ikke opfylder "de almindelige krav til søgsmålskompetence".

Samme linje følger af [BS-15215/2020-OLR](#), hvor landsretten afviste 18 landmænds sag, fordi de ikke havde "en aktuel, konkret og individuel interesse", og af Højesterets kendelse i [53/2019](#), hvor "almen holdningsmæssig interesse eller teoretisk berøring" ikke grundlagde søgsmålskompetence.

Overført til domæneområdet betyder det, at Klagenævnet for Domænenavne lægger afgørende vægt på, om klageren selv har en konkret og personlig interesse i netop det omtvistede domænenavn:

- **Klagenævnet for Domænenavne accepterer** klager fra den, hvis eget navn, kendetegn, virksomheds- eller varemærkerettigheder berøres af registreringen eller brugen – typisk fordi domænenavnet er identisk med eller forveksleligt med klagerens kendetegn.
- **Klagenævnet for Domænenavne afviser** klager, der reelt har karakter af *actio popularis* – hvor klageren blot har en almen, ideel eller konkurrencemæssig interesse i, at en andens registrering bringes til ophør, uden selv at være individuelt og væsentligt berørt.

LOV

Domæneloven § 28, stk. 3

PRAKSIS	Højesteret · Humanitære organisationer afvist: Ingen retlig interesse i at prøve F-35 våbeneksporttilladelser	18.03.2026
	Højesteret · Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning	18.03.2026
	Højesteret · Ingen præjudiciel forelæggelse og begrænset retlig interesse i sag om vandområdeplaner	05.05.2020
	Landsretten · Østre Landsrets afvisning af søgsmål om standsning af dansk eksport af F-35-komponenter til USA grundet manglende retlig interesse	11.04.2025
	Landsretten · Dom om Retlig Interesse i Sag om Grundvandsbeskyttelsesregler	02.12.2022

§ 5 Partsbegrebet: aktuel og konkret tvist, foreninger, dødsboer og ophørte parter

Ud over kravet om personlig berøring stiller praksis krav om, at der foreligger en **aktuel og konkret retstvist** – abstrakte eller hypotetiske spørgsmål kan ikke prøves. I [BS-38543/2021-OLR](#) afviste landsretten Gyldendals anerkendelsespåstande, fordi de var:

abstrakt formulerede og ikke vedrørte de konkrete krænkelser omfattet af påstand 1 og 2, eller en anden aktuel og konkret retstvist mellem parterne.

Tilsvarende afviste Østre Landsret i F-35-sagen [BS-31133/2024-OLR](#) påstande, der "har karakter af anbringender" og var "uegnede til at danne grundlag for en domskonklusion". For nævnet betyder det, at en klage skal angå et bestemt, registreret domænenavn og rette en konkret påstand (overførsel, sletning, suspension) mod en bestemt registrant.

Tre særlige partssituationer er belyst i den parallelle praksis:

Situation	Afgørelse	Resultat
Brancheorganisation som part	BS-47860/2019-HJR (MLDK)	Søgsmålskompetence til at varetage medlemmernes <i>generelle</i> markedsinteresser, men ikke interesser, der alene angår enkelte medlemmer
Forening som mandatar for medlemmer	BS-15215/2020-OLR	Søgsmålet afvist i sin helhed, fordi de enkelte medlemmer ikke selv havde retlig interesse
Dødsbo / ideel interesse	BS-56643/2023-HJR	En "personlig rettighed" og en ren "ideel interesse" giver ikke retlig interesse/indtræden

Mønstret er, at Klagenævnet for Domænenavne må foretage en konkret vurdering af, om den juridiske eller fysiske person bag klagen faktisk er bærer af den interesse, sagen angår: en brancheforening kan optræde for fælles interesser, men ikke som dække for et enkelt medlems sag, og en ophørt eller afgået part (konkursbo, dødsbo, opløst selskab) har kun retlig interesse, hvis udfaldet har konkret betydning for boet eller parten og ikke blot en ideel interesse.

LOV [Domæneloven § 28, stk. 1, 3](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om dødsbos manglende adgang til at indtræde i sag om fratagelse af statsborgerskab	06.06.2024
	Højesteret · Højesterets afvisning af direkte anke i sag om sammenlignende reklame og 'private labels'	20.01.2020

Landsretten · Østre Landsrets afvisning af søgsmål om standsning af dansk eksport af F-35-komponenter til USA grundet manglende retlig interesse	11.04.2025
Landsretten · Sag om digitale rettigheder til oversættelser: Gyldendal A/S mod Lindhardt og Ringhof Forlag A/S	08.09.2023
Landsretten · Dom om Retlig Interesse i Sag om Grundvandsbeskyttelsesregler	02.12.2022

§ 6 Klagegebyr, frister, nævnets sammensætning og sagsgang

De praktiske rammer for klagebehandlingen fastsættes i nævnets vedtægt, jf. § 29, stk. 1. Forarbejderne opregner, hvad vedtægten som minimum skal regulere:

... forhold vedrørende gebyrer for behandling af sager i nævnet, om frister for, hvornår en sag senest skal være indgivet, om der skal udarbejdes en forretningsorden, om at klagere, der får medhold, har krav på at få klagegebyret tilbagebetalt og om offentliggørelse af klagenævnets afgørelser, samt om klagenævnets sekretariat ...

Heraf følger nogle faste træk ved sagsgangen:

- **Klagegebyr.** Der skal betales et gebyr for at få en sag behandlet. Klagenævnet for Domænenavne kræver gebyret betalt for at realitetsbehandle klagen. Gebyret er omkostningsbaseret, jf. § 29, stk. 2, og for klagere, der anvender eller påtænker at anvende domænenavnet i ikke-kommercielt øjemed, er gebyrloftet knyttet til forbrugergebyret efter lov om forbrugerklager.
- **Tilbagebetaling.** Klagenævnet for Domænenavne tilbagebetaler klagegebyret til klagere, der får medhold.
- **Frister.** Vedtægten fastsætter frister for, hvornår en sag senest skal være indgivet, og nævnet/sekretariatet fastsætter frister for parternes indlæg under sagen.
- **Sammensætning.** Efter § 27 ledes nævnet af en formand og en næstformand, der begge skal være **dommere**, samt to medlemmer med juridisk sagkundskab (bl.a. inden for navne- og varemærkeret). I sager om ikke-kommerciel anvendelse og i principielle sager udvides nævnet med en forbruger- og en erhvervsrepræsentant, så det består af fem medlemmer. Det er **formanden**, der beslutter, om en sag er principiel eller vedrører ikke-kommerciel anvendelse.

Forarbejderne begrundet dommerkravet med nævnets dobbeltrolle:

Årsagen til, at formanden og næstformanden foreslås at være dommere, er, at klagenævnet, ud over at behandle klager over administrators beslutninger, også behandler tvister mellem parter. ... Der er derfor behov for en formand og en næstformand, der har kompetence og erfaring i tvistløsning.

LOV

Domæneloven § 27

Domæneloven § 29, stk. 1, 2

§ 7 Sagsoplysning og kontradiktion: forvaltningslovens principper ved et tvistløsningsorgan

Selv om de underliggende administratorbeslutninger er privatretlige, behandler Klagenævnet for Domænenavne selv sagerne efter forvaltningsrettens grundprincipper. Forarbejderne til § 26 fastslår, at "klagenævnets virke skal ske i overensstemmelse med forvaltningsloven, [offentlighedsloven] mv.". Det indebærer i praksis:

- **Kontradiktion og partshøring.** Klagenævnet for Domænenavne forelægger en klage for den indklagede registrant (eller for administrator) og giver mulighed for at svare, før der træffes afgørelse. Begge parter skal kunne gøre sig bekendt med og kommentere modpartens indlæg og det materiale, nævnet lægger til grund.
- **Officialprincippet.** Som klageorgan har nævnet ansvaret for, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse, og kan anmode parterne om supplerende oplysninger inden for fastsatte frister.
- **Begrundelse og offentliggørelse.** Afgørelserne begrundes og offentliggøres, jf. vedtægten og § 29.
- **Aktindsigt.** Da nævnets virke følger forvaltnings- og offentlighedsloven, behandles anmodninger om aktindsigt efter disse regler.

Dette adskiller domæneklagenævnet fra en ren privat voldgift: kravene til klageberettigelse, sagsoplysning og kontradiktion er forvaltnings- og procesretligt forankrede, selv om genstanden er en privatretlig tvist om brugsretten til et domænenavn. Bevisbyrden for, at betingelserne for en klage er opfyldt – herunder den retlige interesse og det påberåbte kendetegn eller den påberåbte bedre ret – påhviler klageren.

LOV

Domæneloven § 26

Domæneloven § 29

§ 8 Sammenhæng med domstolsprøvelsen og sammenfatning

Klagenævnet for Domænenavnes afgørelser er ikke endelige i forhold til domstolene. En part kan indbringe en nævnsafgørelse for de almindelige domstole, og tvister om domænenavne har historisk været prøvet ved bl.a. Sø- og Handelsretten og siden ved landsretterne. Ved domstolsprøvelsen anlægges samme målestok for retlig interesse og søgsmålskompetence, som formanden anvender efter § 28, stk. 3 – derfor er den ovenfor refererede praksis fra Højesteret og landsretterne en integreret del af billedet. Selve sanktionsvalget (suspension, sletning, overførsel) og den efterfølgende domstolsprøvelse er behandlet i [sanktions- og domstolsprøvelsesoversigten](#).

Samlet kan de processuelle rammer sammenfattes således:

- Klageadgangen er todelt: tvister mellem registrant og tredjepart (§ 28, stk. 1) og klager over administrators beslutninger (§ 28, stk. 2).
- Klageberettiget er enhver med **retlig interesse i sagens udfald**, og det er **nævnets formand**, der afgør spørgsmålet (§ 28, stk. 3).
- For tredjeparter kræves en **individuel og væsentlig interesse**; almene, ideelle eller rene konkurrencehensyn rækker ikke, og *actio popularis* afvises.
- Der skal foreligge en **aktuel og konkret tvist** om et bestemt domænenavn; abstrakte påstande afvises.
- Administrators beslutninger er **privatretlige dispositioner**, ikke forvaltningsafgørelser (§ 14, stk. 2), men nævnets egen sagsbehandling følger **forvaltningsloven og offentlighedsloven** (§ 26).
- Der betales **klagegebyr**, som tilbagebetales ved medhold (§ 29).

Oversigten er bygget på domælovens processuelle bestemmelser med tilhørende forarbejder, nævnets vedtægtsramme og den parallelle domstolsprøvelse af retlig interesse og søgsmålskompetence – den målestok, som Klagenævnet for Domænenavnes egne formandsafvisninger anvender.

LOV

Domæneloven § 14, stk. 2

Domæneloven § 26

Domæneloven § 28, stk. 1-3

Domæneloven § 29

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Domæneloven § 14	stk. 2	Domæneloven § 26	
Domæneloven § 27		Domæneloven § 28	stk. 1-3
Domæneloven § 29			

MATERIALE Citerede afgørelser

8 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

5

18.03.2026	Humanitære organisationer afvist: Ingen retlig interesse i at prøve F-35 våbeneksporttilladelser	24622-2025
18.03.2026	Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning	24667-2025
06.06.2024	Højesterets kendelse om dødsbos manglende adgang til at indtræde i sag om fratagelse af statsborgerskab	bs-56643-2023-hjr
05.05.2020	Ingen præjudiciel forelæggelse og begrænset retlig interesse i sag om vandområdeplaner	53-2019
20.01.2020	Højesterets afvisning af direkte anke i sag om sammenlignende reklame og 'private labels'	bs-47860-2019-hjr

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

3

11.04.2025	Østre Landsrets afvisning af søgsmål om standsning af dansk eksport af F-35-komponenter til USA grundet manglende retlig interesse	10405-12244
08.09.2023	Sag om digitale rettigheder til oversættelser: Gyldendal A/S mod Lindhardt og Ringhof Forlag A/S	3776-4537
02.12.2022	Dom om Retlig Interesse i Sag om Grundvandsbeskyttelsesregler	4690-5641